

عنوان مقاله:

تدوین رویکرد مواجهه با بافت های فرسوده شهری در ایران از طریق انطباق رویکردهای کشورهای پیشرفته غربی با شرایط ایران

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

الناز ناصری - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه علامه طباطبایی

بهروز صفری - کارشناس ارشد جامعه شناسی، دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

بهره گرفتن از تجارب پیشین و امروزین کشورهای پیشرفته غربی در مواجهه با بافت های مساله دار و فرسوده، نیازمندیهای نظری و روش شناسی تدوین شده است تا از الگوبرداری های مغشوش که می توانند باعث گمراهی برنامه ریزانشوند اجتناب گردد. برای این منظور، در این مقاله چارچوب نظری ای تدوین شده است که بر مبنای آن از تقابلدیالکتیکی رویکردهای حاکم بر تجارب پس از جنگ جهانی دوم (نهاد: مدرنیزاسیون) و رویکرد امروزین حاکم بر برنامه ریزی شهری در کشورهای غربی (برابرنهاد: بازآفرینی شهری) نتیجه گیری حاصل شود که شرایط خاص جامعه ایران را مد نظر قرار دهد (هم نهاد: بازآفرینی بومی). این نتیجه گیری با استفاده از نظریه آشفتگی که توصیف و تبیینیاز جامعه ایران ارائه می دهد انجام گرفته است. یافته های این تحقیق نشان می دهد که اگرچه در مواجهه با بافت فرسوده در ایران ناچاریم از آخرین دستاوردهای دانش شهرسازی غربی در این زمینه - بازآفرینی شهری - بهره گیریم، اما با توجه به عدم پیمودن برخی ملزومات این سیاست در دهه های پیشین، باید آن را با شرایط امروز ایران انطباق دهیم. این رویکرد پیشنهادی را «بازآفرینی بومی» نامیده ایم که تفاوت های عمده ای با رویکرد بازآفرینی غربی دارد. برخی ویژگیهای اساسی این رویکرد شامل توجه خاص به یکپارچگی، تقویت نقش بخش های عمومی، تعاونی و غیرانتفاعی، اولویت قائل شدن برای محیط زیست، تقویت انسجام اجتماعی و توجه به نقش ساخت حقیقی در جامعه و اصلاح توزیع جمعیتی و ساختمانی می شود.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، مدرنیزاسیون، بازآفرینی شهری، بازآفرینی بومی، نظریه آشفتگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531998>

